

KONICZEK (10) *sb m*

o oraz e jasne.

sg *N* koniczek (7). ◇ *G* koniczka (2). ◇ *A* koniczka (1). ◇ [pl *G* koniczk(o)w.]

Sł stp notuje, Cn s.v. konik, Linde XVI w.

Dem. od „konik”:

1. *Zwierzę domowe; tu zwykle hipokor. (10)*: Niedawnom go obieżdził/ á młody koniczek/ Ieźcże dwoygá nie nośi głupi miłofniczek. *RejFig Bb2; RejZwierc 35v, 95.*

W połączeniach szeregowych (2): Niezáwádzy teź koniczek Wałáfek/ ynochodniczek Bo ízkodá tey ftárey dulfe Iź fie ná złye ízkápie kłufie *RejRozpr F; RejZwierc 113.*

W charakterystycznych połączeniach: koniczek gotowy, młody; koniczka karmić, przyodziewać, wycierać.

Zwroty: »koniczka cudzić« (1): Bo koniczká nadobnie cudzimy/ karmimy/ wycieramy/ guńkámí przyodziewamy. *RejZwierc 95.*

»koniczka osieść« (1): Bo przydą trwogi álbo potrzeby iákie/ [...] iuź síłá będziefz miał przed onym chwałtem co ni koniczká ofieść/ ni drzeweczká w rękę wziąć/ ni zbroiczki na íię włożyć nie vmie. *RejZwierc 113.*

Przen: Jazda konna (1):

Szereg: »koniczek, zbroiczka« (1): Teź nie leź domá dármo iáko niepotrzebne drewno/ miey fie teź czáfem do koniczká/ do zbroiczki *RejZwierc 28.*

a. *Żrebię; equulus Murm, Mącz, Cn; equuleus Mącz, Cn; pullus equinus Murm (3)*: Pullus generale vocabulum est omnium alituum, [...] Pullus equinus, Eyn rofz fűllen *Konyczek Murm 81, 38; Mącz 107b.*

2. [*Locusta viridissima L. lub Stenobothrus sp.*]:

Szereg: »kobyłka i koniczek«: Iáko fą ty kthorych wy pożywác możecie/ káźdego rodzáiu Kobyłek y Koniczkow [*locustam*] wedle ich rodzáiu *BibRadz Lev 11 /22 (Linde s.v. kobyłka).*

Synonimy. 1. a. żrebiec, żrebię, żrzobek; 2. kobyłka, szarańcza, świerczek, świerczyk.

Cf KONIĄTKO, KONIK